

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 80. Angli propriæ ruinæ caussa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. A.C. 1451. ctis animis aggressionem instaurant, pluribus in locis tormenta constituunt, ac primum quidem suburbium occupant, cum vero propius mœnibus imminerent, obsessi urbem vi tandem expugnatam iri pertimescentes, die vigesima Mensis Augusti feria sexta deditionem flagitant, re insolita tam repentinum consilium suggerente; quippe eodem die, orto vix sole, & coelo sereno ac nebulis vacuo, urbi in aere impendentem observabant candidi coloris crucem, omnium oculis dimidia horæ parte consplouam. Bajonneses Phœnomenon in Religionem vertentes, hac cruce sibi annuntiari credebant, Dei voluntatem esse, ut signis Anglorum, quæ rubram Crucem præferebant, eversis, Gallorum vexilla cruce alba insignita desigerent, hoc igitur portento seu vero seu imaginario perterriti Bajonneses Gallis manus dederunt, Joanne Bellmontio urbis Præfecto, omnique præfidiario milite jure belli in captivitatem abstracto. Urbs quoque in pertinaciæ, qua deditionem primo oblatam respuit, poenam ad quadraginta millium aureorum mulctam exsolvendam damnata est.

*Jo. Chart.
& Matth.
Concy Hist.
Carol. VII.*

§. LXXX.

Angli propriae ruinae causa.

Ita Rex Galliaë spatio duorum mensium necdum

necdum emenso duas Provincias, Nor-Sæcul. XV.
 manniam, & Aquitanniam, imo univer- A.C. 1451.
 sum Regnum, in suam redegit potestatem,
 Caletu & solo Guinæ Comitatu in Bo-
 noniensi agro Anglis relicto. Tam stu-
 penda, tamque repentina fortunæ vicis-
 situdo Anglis adeo exitiosa ortum duxit,
 non solum ex propria eorum incuria, qua
 urbes & arces tam milite, quam muni-
 tionibus satis firmare neglexerant, sed e-
 tiam ex nimium imperiosa ac superba
 dominandi ratione, qua omnium natio-
 num invidiam sibi accersiverant. Ex
 adverso mira erat Gallorum concordia,
 invictum totius Nobilitatis omniumque
 belli Præfectorum vincendi studium, ex-
 acta militum disciplina, atque ad leges
 compositus ordo; Maximus præterea tor-
 mentorum, omnisque rei militaris appa-
 ratus, urbes fossis, aggeribusque suis mu-
 niendi sollicitudo, nova Anglis ignotas
 arces aggrediendi methodus. Præcipue
 vero Anglorum ruinam promovebant
 intestinæ in ipsorum Regno dissensiones;
 Cum enim illi Regimen Margarithæ Re-
 ginæ, quæ ex Galliis orta erat, pertæsi
 essent, Richardus Eberacensis Dux fatali
 hac temporis vicissitudine opportune u-
 sus, medias inter turbas, ad regni solium
 planam sibi sternere viam meditabatur,
 potiori jure sibi, quam Henrico, coro-
 nam deberi ratus, eoquod ipse, quantum-

Sæcul. XV. vis materno duntaxat genere a Lionnelo
 A.C. 1451. Clarentiæ Duce, secundo Eduardi III. Re-
 gis Filio descendisset, Richardus tamen
 nonnisi a tertio genito ejusdem Regis Fi-
 lio Joanne Lancastriæ Duce Proavo suo
 paterno genus suum traheret. Hæc di-
 versa de Regno contendendum studia
 successu temporis Angliam innumeris im-
 plicarunt malis.

§. LXXXI.

*Propositiones juribus Parochorum
adversæ damnatæ.*

*Dupin. Bibl.
 Aut. to. 12.
 p. 146.*

*Argent.
 Collect. ju-
 dic. tom. 1.
 p. 251.*

Hoc anno Facultas Parisiensis plures
 damnavit propositiones, quibus Joan-
 nes Bartholomæus Ordinis Fratrum Mi-
 norum in quodam sermone Rothomagi
 pronuntiato Parochorum jura laceffivit,
 præcipue circa confessiones excipiendas.
 Inter alias edixerat, Parochianos nec pe-
 titâ Parochorum licentia, sua peccata li-
 bere Religiosis Mendicantibus confiteri
 posse. Jubebat Archiepiscopi Promotor
 in illum inquiri: ast delata ad Parisiensem
 Academiam caussa, die quarta Decem-
 bris hujus anni ipsemet coram pleno Do-
 ctorum confessu comparere haud dubi-
 tavit. Cum autem ibidem pertinaciter
 negaret, Parochianos semel in anno ad
 deponendam Parochiis suis confessionem
 obstrictos esse, in pervicaciæ suæ pœnam
 per